

БЕЛАРУСЫ Ў СВЕЦЕ

ІНФАРМАЦЫЙНЫ БЮЛЕТЭНЬ

У НУМАРЫ:

ПА БЕЛАРУСКАЙ ВІЛЬНІ ВАНДРАВАЦЬ СТАНЕ ПРАСЦЕЙ

Выдатным гідам па беларускай Вільні стануць кнігі серыі “Сучасная беларуская прысутнасць у Вільні”, адмыслова заснаванай з мэтай азnamлення беларусаў і літоўцаў з гісторыяй і сучасным станам жыцця беларусаў на Віленшчыне.

Працяг на стар. 3

З 2011-ГА ГОДА Ў КІШЫНЁВЕ ПАЧНЕ ПРАЦАВАЦЬ БЕЛАРУСКАЯ ШКОЛА

Працяг на стар. 7

“БЕЛАРУСЬ” ЯДНАЕ ПАКАЛЕННІ

Сябры Нацыянальна-культурнай аўтаноміі “Беларусь” (Рэспубліка Комі) правялі 17 лістапада “Вечар трох пакаленняў”.

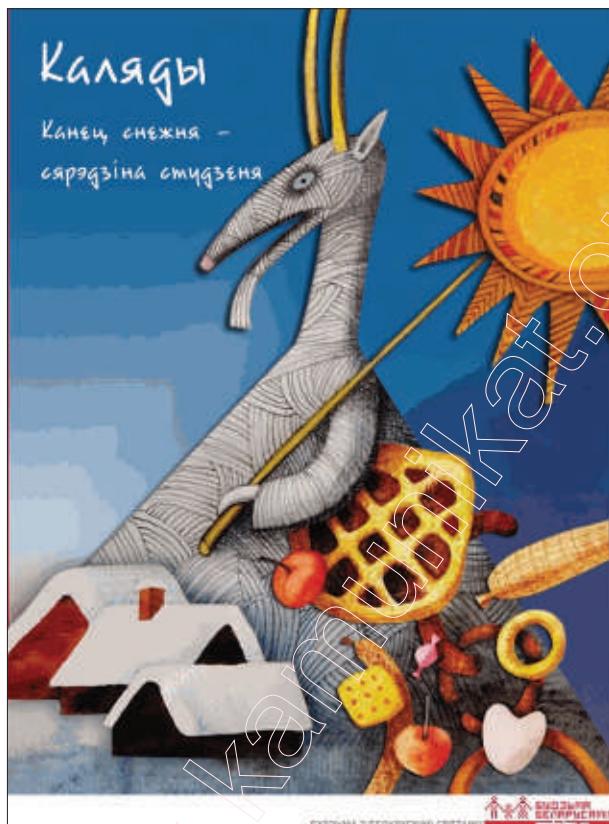
Працяг на стар. 5

У ПРАЗЕ АДБЫЛАСЯ ПЕРШАЯ ОН-ЛАЙН ПРЭЗЕНТАЦЫЯ БЕЛАРУСКАЙ КНІГІ

З 4 снежня чэшскую сталіцу можна правамоцна лічыць сталіцай беларускіх інавацый у сферы культуры. У гэты дзень у Празе адбылася прэзентацыя дэбютнай кнігі прозы Макса Шчура “Ліст, знайдзены на папялішчы”.

Працяг на стар. 5

З Калядамі і Новым годам!

Каляды ды Новы год – святы, ад якіх заўжды, з самага дзяцінства, чакаеш цудаў, якія прыносяць аднаўленне, даюць магчымасць на хвіліну спыніцца ды асэнсаваць зробленое за год і галоўнае, напэўна, для многіх з нас – гэта добрая находа сабрацца разам з самымі блізкімі і дарагімі людзьмі.

Сардэчна вішуем усіх беларусаў з Калядамі і Новым годам!

Жадаем моцнага здароўя, ішасця, дабрыні, любові, мужнасці і сіл для новых поспехаў і дасягненніяў у нашай агульной працы на карысць роднай Беларусі!

Няхай надыходзячы год стаНЕ годам спраўджвання ўсіх Вашых надзеяў, годам радасці і абнаўлення для кожнага з Вас і для Беларусі.

Управа МГА
“ЗБС “Бацькаўшчына”

НАВІНЫ МГА “ЗБС “БАЦЬКАЎШЧЫНА”

СВАБОДНЫ СЕМІНАР “ЖАНОЧЫ ДОСВЕД У ЛІТАРАТУРЫ І ГРАМАДСТВЕ”

Упершыню ў Беларусі з ініцыятывы Саюза беларускіх пісьменнікаў, Саюза пісьменнікаў Швеці і Згуртавання беларусаў свету “Бацькаўшчына” адбыўся свабодны семінар “Жаночы досвед у літаратуры і грамадстве”, прысвечаны гендэрнай тэматыцы ў беларускай літаратурнай прасторы.

“Мы заўважылі, што сярод аўтараў-пачаткоўцаў 90% складаюць жанчыны, але да першай кнігі даходзяць адзінкі, а ў Саюз уступаюць адзінкі з тых адзінак. На якім этапе мы страчваем жанчын? Чаму? У школьнія,

целі б зразумець, што Саюз пісьменнікаў можа зрабіць, каб гэтых стратаў было менш.

Мы ведалі, што самая прасунутая краіна ў свеце ў аспекте гендэрнай проблематыкі – Швеція, таму скантактаваліся з нашымі сябрамі – Саюзам пісьменнікаў Швеціі. Пры іх падтрымцы, тым больш што нам ёсць чаму ў іх навучыцца, атрымаўся добры сімбіёз”, – расказаў першы намеснік Саюза беларускіх пісьменнікаў, галоўны рэдактар часопіса “Дзеяслой” Барыс Пятровіч.

Са шведскага боку да-
кладчыкам па тэме “Лі-
таратурная творчасць і пра-
вы літаратарак у Швецыі”
выступіла пісьменніца, лі-
таратурны крытык і выклад-
чыца літаратурнага мастацт-
ва, а таксама вялікі сябра
беларускай літаратуры Інга-
Ліна Ліндгвіст. Былая су-
айчынніца з радасцю па-
дзялілася з прысутнымі
(беларускімі літаратаркамі
і паэткамі, а таксама прад-
стаўніцамі грамадскіх жано-
чых арганізацый Беларусі)
асабістым досведам і раска-
зала аб гендэрнай ситуацыі
ў Швецыі: “Шведкам ка-
рысна было б прыехаць
сюды, паглядзець, што та-
кое сапраўдныя праблемы,
каб яны зразумелі, што ў
іх праблем няма. Жаночы
рух у Швецыі развіваўся,
як і ёўрапейскі, ішоу по-
руч з сацыял-дэмакратыяй,
барацьбой за права гола-
су. У сучаснай Швецыі
раўнапраўе – адна з асноваў
дзяржаўнай палітыкі. Усе
партыі – за раўнапраўе.
Шведы лічаць сябе самымі
раўнапраўным народам у
свеце. Для жанчын няма
ніякіх перашкодаў з пункту
гледжання заканадаўства.
[...] Жанчыны-пісьменніцы
заўсёды на вышыні, атрым-
ліваюць прызы, стыпендыі. У
Саюзе пісьменнікаў Швецыі
старшыня мужчына, але яго
намеснік – жанчына, быў пе-
рыяд, калі старшынёй была
жанчына”.

Беларуская пісьменніца
Людміла Рублеўская пад-
крэсліла: “Радуе, што цяпер
з’яўляецца шмат таленавітых
маладых пісьменніц, якія
пішуць цудоўную жаночую
прозу. Але мастацкія творы
па-ранейшаму ўзважаюцца
як дыстыльваная вада: вось
пра гэта пісаць можна, пра
гэта – нельга. Уласна кажу-
чы, нашае грамадства за-
стаецца патрыярхальным,
і гендэрнай роўнасці ў нас
накуль няма”.

У сваім дакладзе “Ген-
дер і сучасная беларуская
літаратура” літаратурны
крытык Маргарыта Аляш-
кевіч на падставе шматлікіх
прыкладаў вылучыла тэ-
мы, жанры, якія часцей
выкарыстоўваюць жанчыны-
літаратары ў сваёй творчасці,

і аптымістычна скончыла:
“Ёсць пэўная роўнасць, ёсць
пэўная рознасць. І гэта –
цудоўна”.

Сваім развагамі па
выніках трох публічных
дискусій на тэму “Ці па-
трабная Беларусі жаночая
літаратура” падзялілася
Аляксандра Дынько: “Для
мяне жаночая літаратура –
гэта не літаратура, якая за-
лежыць ад полу яе аўтара,
але літаратура, якая выяўляе
унікальны жаночы досвед,
унікальнае жаночае жыццё і
быццё. Першая дыскусія, уд-
зел у якой узялі літаратары і
крытыкі, атрымалася вельмі
вострая. На другую сустрэ-
чу да нас прыйшлі студэнты,
непасрэдныя сённяшнія
читачы, якім была дадзеная
магчымасць свободна вы-
казацца наконт таго, чаго чакае
моладзь ад сучаснай
кнігі, напісанай жанчынай.
Трэцяя сустрэча прайшла з
удзелам актыўістак жаночых
арганізацый”.

У свою чаргу стар-
шыня Саюза беларускіх
пісьменнікаў Алеся Паш-
кевіч адзначыў: “Для нас
нават сама пастаноўка пы-
тання – гэта ўжо поспех.
Бо і анкетаванне, і размо-
вы з аўтаркамі-жанчынамі
выявілі амаль татальнай неразуменне гендэрных
проблем. А вось сабраліся, пачалі
дискутуваць, і выявілася,
што у нас праблем не менш,
чым у Іране і ў Швецыі.
Іншая рэч, што гэтыя пра-
блемы вырашаюцца па-
разнаму, як у творчасці, так
і ў палітычным, сацыяльным
жыцці, нават у традыцый-
ным укладзе. Проблема тра-
дыцый, нацыянальнай беларускай
культуры, дзе яшчэ з пячорных часоў мужчына-
здавыўальнік павінен быў
клапаціца пра бяспеку
сям’і, а жанчына была свое-
асаблівым прыдаткам да яго.

Як бачна на шведскім
досведзе, не мужчыны-лі-
таратары ўздымалі гэтыя
проблемы. Скажу па сакрэ-
це, бо ведаю шмат шведскіх
пісьменнікаў: яны не зада-
валенія такой гендэрнай
палітыкай у сваёй дзяржа-
ве, яны, па сутнасці, такія ж
мужчыны, як і беларусы. Ім
таксама шмат што не пада-
баецца, яны таксама хочуць

Удзельнікі семінара. На першым плане справа - Інга-Ліна Ліндгвіст

Алеся Пашкеўіч

Людміла Рублеўская

быць, як і ў часы вікінгай,
фаварытамі, а не толькі
быць прадстаўленымі пяц-
цюдзясяццю адсоткамі ў
парламенце. Але самі жан-
чыны, у тым ліку і ў Саюзе
пісьменнікаў, іншых твор-
чых саюзах Швецыі, паставілі
ім такія ўмовы. Не мужчыны
там такія пушыстыя, мяккія,
далікатныя, фіялетавыя, што
з такой павагай да жанчын
ствараюцца. У прыватнасці, да
творцаў. Адсюль і вынікае

наша сённяшняя галоўная
задача – не вырашаць ні-
воднага пытання гендэрна-
га сужыцця, а запаліць вочы
жанчын-творцаў, каб яны
пабачылі, што справа вы-
живання – гэта найперш іх
уласны клопат”.

Старшыня Грамадска-
га аб’яднання “Беларускі
жаночы інфармацыйна-ка-
ардынацыйны цэнтр” Свят-
ланія Бястужава: “Яшчэ 15
гадоў таму ад паняцця “ген-

дэр" усе кідаліся, варта было толькі загаварыць пра "гендерную роўнасць", "гендерныя прынцыпы". Щапер і чыноўнікі, і абывацелі ведаюць, што азначаюць гэтыя паняцці, у чым, безумоўна, ёсьць заслуга жаночых арганізацый Беларусі".

Грунтоўны экскурс у гісторыю жаночага руху на Беларусі (пачынаючы ад дзеянасці Цёткі) быў зро-

блены ў дакладзе Валянціны Коўтун, заснавальніцы адной з першых жаночых арганізацый Беларусі - Міжнароднага жаночага фонду святой Ефрасінні Полацкай.

А пры канцы мерапрыемства адбылося ўганараванне пераможца конкурсу, прысвечанага гендернай праблематыцы ў сучаснай беларускай літаратуры. Цікава

адзначыць, што сярод аўтараў, якія даслалі свае творы, былі не толькі жанчыны, але і мужчыны, прадстаўнікі розных пакаленняў, рэгіёнаў Беларусі, стыляў, жанраў. Усяго ў конкурсе ўзялі ўдзел 78 аўтараў. Журы Саюза беларускіх пісменнікаў выбрали 10 найлепшых. Першую тройку склалі жанчыны. Шчаслівымі ўладальнікамі дыпломаў сталі празаік, дра-

матург Галіна Багданава, гарадзенская пісменніца Данута Бічэль-Загнетава і Людміла Рублеўская. Усе лаўрэаты конкурсу - Сяргей Егарэйчанка, Паліна Качаткова, Раіса Крывацэвіч, Міхась Мірановіч, Любава Незабава, Анка Упала, Алеся Лапіцкая - атрымалі гадавую падпіску на газету "Новы час".

Зарына Кандрацьеўва,
budzma.org

ПА БЕЛАРУСКАЙ ВІЛЬНІ ВАНДРАВАЦЬ СТАНЕ ПРАСЦЕЙ

Выдатным гідам па беларускай Вільні стануць кнігі серыі "Сучасная беларуская прысутнасць у Вільні", адмыслова заснаванай з мэтай азnamлення беларусаў і літоўцаў з гісторыяй і сучасным станам жыцця беларусаў на Віленшчыне.

Ініцыятарам стварэння гэтай кніжнай серыі і кіраўніком праекту, роўна як і аўтарам тэкстаў з'яўлецца студэнт Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэта, каардынатор беларускай моладзевай ініцыятывы StudAlliance Кірыл Атаманчык. Яго ідэю падтрымала Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына".

У серыі пабачылі свет кнігі "Сучасная белару-

ская прысутнасць у Вільні. Ля вытокаў незалежнай Беларусі. Сярэдзіна XIX - пачатак XX ст." і "Сучасная беларуская прысутнасць у Вільні. Адукацыя". Першая з іх адмыслова створана для азnamлення з мясцінамі, звязанымі з беларускім жыццём у Вільні ў сярэдзіне XIX - пачатку XX ст. Дзякуючы гэтай кнізе можна прайсці тымі самымі шляхамі, якімі калісьці хадзілі па вуліцах Вільні вядомыя беларусы, даведацца, дзе знаходзіцца царква, у якой служыў ксёндз Адам Станкевіч, у якім доме жыў

і працаўаў Вацлаў Ластоўскі, дзе знаходзіцца дом-

Тэксты на беларускай і літоўскай мовах, вялікая колькасць

БУДЗЬМА САЛІДАРНЫМ!

19 снежня 2010 г. у Мінску адбыўся гвалт над свабодным волевыяўленнем беларускага народу, калі тысячы людзей затрыманыя і кінутыя за краты, збітыя і знаходзяцца ў шпіталі, вымушаныя аплочваць непамерныя штрафы. Усім ім патрабуецца дапамога!

У Беларусі адбываецца бепрэцедэнтная акцыя салідарнасці з пацярпелымі. Беларусы замежжа могуць выказаць сваю падтрымку і пералічыць сродкі на раахунак кіраўніка Таварыства беларускай культуры ў Літве Хведара Нюнькі, прадстаўлены з яго ласкавай згоды па просьбе Згуртавання беларусаў свету "Бацькаўшчына".

Атрымальнік: Feodor Niunko, адрас: Seliu g-ve, 21-2, Vilnius, Lithuania (Літва)

Раахунак атрымальніка: Nr. LT350075800086070661

Банк атрымальніка: AB bankas SNORAS, address 7 A.Vivulskio Str. LT-03221 Vilnius, SWIFT/BIC SNORLT22

Банк-карэспандэнт: STANDARD CHARTERED BANK, 2 Gateway Center, 13th Floor, 283-299 Market Street, Newark, New Jersey 07102, USA SWIFT SCBLUS33

Нумар карэспандэнцкага раахунку: 3582023498001
Управа МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"

друкарня Францішка Скарыны, дзе ўсталяваны мемарыяльны шыльд знакамітым беларусам і шмат іншай цікавай інфармацыі.

Безумоўна, як піша аўтар у прадмове, кніга не можа "адпостраваць усё тое, што мелі беларусы на той момант, але гэта маленькая спроба і крок наперад да аднаўлення беларускай гістарычнай памяці".

У другой кнізе, прысвечанай беларускай адукацыі ў Вільні, можна знайсці звесткі пра Цэнтр беларускай мовы, літаратуры і этнакультуры філалагічнага факультэта Віленскага педагогічнага ўніверсітэта, Віленскі ўніверсітэт, Еўрапейскі гуманітарны ўніверсітэт, Віленскую сярэднюю школу імя Ф. Скарыны, Віленскую беларускую гімназію. Кніга распавядае пра гісторыю стварэння і дзеянасці гэтих адукацыйных установаў і сённяшні стан беларускай сярэдняй і вышэйшай адукацыі ў Вільні.

каляровых фотаздымкаў разам з мапамі-схемамі робяць гэтыя кнігі цудоўным дапаможнікам па беларускай Вільні для ўсіх, хто цікавіцца беларускай гісторыяй і культурай. Для тых, хто жадае павандраваць па беларускіх мясцінах Вільні, распрацаваны адмысловыя турыстычныя маршруты. Яны прадстаўлены ў кнізе "Ля вытокаў незалежнай Беларусі...", нават час, які спатрэбіцца на кожную вандроўку, пазначаны.

Так што, у добры шлях! Прыемных падарожжаў па беларускай Вільні!

Выданне кніг серыі "Сучасная беларуская прысутнасць у Вільні" стала магчымым дзякуючы фінансавай падтрымкы Міністэрства замежных спраў Літоўскай рэспублікі, Траставага фонда ЕГУ, МГА "Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына" і арганізацыйнай падтрымкы "Аб'яднанага цэнтра беларускіх ініцыятываў" (JUBIC).

Інфармацыйны цэнтр МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"

У ЦЮМЕНСКАЙ ВОБЛАСЦІ ПРАЙШЛІ ДНІ БЕЛАРУСКАЙ КУЛЬТУРЫ

Дні беларускай культуры ў Цюменскай вобласці праходзілі з 25 па 27 лістапада. На трох дні гарады і вёскі скінулі да��улівую штодзённасць і апранулі свае лепшыя строі, стаўшы царствам майстроў народных песен, танцаў, промыслаў. Беларуская гаворка гучала ў дзіцячых садках, школах, музеях, бібліятэках, санато-рыях, дамах культуры.

Пачалося ўсё з адкрыцця выставы прыкладной творчасці. То, што добра зробленыя рэчы важна яшчэ і правільна прадставіць, ні для каго не сакрэт. Сваю фантазію і прафесіяналізм прайвілі: Любоў Фуфаева - выставка вырабаў з саломкі "Дотык да вытокаў", Надзея Азаранка - выставка ручнікоў "Ручнік - беларускі ману-скрыпт", Вольга Грыгор'ева - вырабы з лазы "Чароўная лаза", Галіна Бязгодава - выставка вышыўкі "Ніткі часу", Надзея Аніканава - выставка прадметаў побыту "Народная матывы".

У другой палове XIX стагоддзя ў Сібір за зямлёй і лепшай долій пайшли беларусы сваім ходам, за што і атрымалі назыву "самаходы". Яны прынеслі з сабой шмат-

вяковыя звычай і традыцыі, якія і сёня старанна захоўваюць іх нашчадкі, удзельнікі народнага фальклорнага ансамбля "Россияночка" (кіраўнік Надзея Вычужаніна) з сяла Ермакі Вікулаўскага раёна і ўладальнікі гран-пры Усерасійскага фестываля беларускіх зямляцтваў у Маскве, удзельнікі народнага фальклорна-этнаграфічнага ансамбля "Вячоркі" (кіраўнік Заслужаны работнік культуры Расійскай Федэрацыі Валянціна Міхеенка, з сяла Вікулава). Яны адкрылі канцэртную праграму абраадавым дзеяннем "Вяртанне да вытокаў. Родная мова". Стараадунія народнай песні ў іх выкананні ажывалі і пераліваліся ўсімі фарбамі вясёлкі.

Салісты аддзела беларускай культуры Палаца нацыянальных культур "Будаўнік" Алеся Азаранка і Юлія Чарапанава прадставілі літаратурна-музычную кам-

Удзельнікі Дзён беларускай культуры

пазіцію "Сяstryща родная".

З самых маленյкіх артыстаў варты адзначыць ансамбль "Зярняткі" здзіцячага садка № 176 (кіраўнік Алена Гардубей). Дзеткі не толькі спявалі, але і танчылі... Як заўсёды, дзіцячая творчасць выклікала ўсмешкі на тварах і бурныя аплодысменты.

Яркасцю і неардынарнасцю вылучалася выступленне дзіцячага харэаграфічнага ансамбля "Акварэль" (кіраўнікі Надзея Цялежкіна і Наталя Носава). Сваімі танцамі выканаўцы адразу ж пакарылі залу!

Некалькі гадоў таму беларускія песні звонкімі дзіцячымі галасамі загучалі ў вёсцы Дзесятава Ішымскага раёна Цюменскай вобласці. Там была створана дзіцячая вакальна студыя "Вясёлка". Кіраўнік калектыву Алена Антончанка змагла зацікавіць беларускай культурай і згуртаваць дзяцей з найбліжэйшых сёлаў. Цяпер удзельнікі "Вясёлкі" не праpusкаюць ніводнай рэпетыцыі, з задавальненнем наведваюць заняткі ў гуртках, удзельнічаюць ў канцэртах. Стагодзіямі беларускі народ з яго невычэрпнай фантазіяй ствараў мноства яркіх самабытных народных святаў. Многія з іх сталі традыцыйнымі і ў Сібіры. Юныя артысты паказалі ўрываў з абраадавага дзеяння

"Гуканне вясны", яны з задавальненнем чытаці заклікі, гукалі вясну, выпускалі ў палёт папяровых жаўрукоў.

Яшчэ адны гості з сяла Дзесятава - вакальны ансамбль "Жывіца" (кіраўнік Алена Антончанка) у гэтым годзе адзначае свой 5-гадовы юбілей. Спецыяльна да гэтай даты пры фінансавай падтрымкы камітэта па справах нацыянальнасцяў Цюменскай вобласці быў выпушчаны буклет. Яркім і запамінальным было выступленне ансамбля на свяце беларускай культуры.

Беларускія цымбалы не пакінулі абыякавымі нікога. Інструмент гучыць светла і радасна, калі над ім чаруюць рукі майстра - мастацкага кіраўніка ансамбля "Палесце" Тамары Грыгор'евай. У складзе ансамбля студэнты Цюменскіх каледжаў і ВНУ.

У заключнай частцы канцэрта выступаў калектыву добра вядомы не толькі ў Цюменскай вобласці, але і далёка за яе межамі - народны ансамбль "Лянок" (кіраўнік Клаудзія Зуева). Беларускі фестываль скончыўся, раз'ехаліся па гарадах і вёсках калектывы і салісты, але радасць і цяпло ад сустрэч застануцца з намі да наступнага года.

Паводле Уладзіслава Татарынцева, начальніка аддзела беларускай культуры Палаца нацыянальных культур "Будаўнік"

ВІНШАВАННІ

ВІНШАВАННЕ СЯБРАЎ ВЯЛІКАЙ РАДЫ

Маём гонар павіншаваць з днём нараджэння сябраў Вялікай Рады Згуртавання беларусаў свету "Бацькаўшчына", якія нарадзіліся ў студзені: Анатоля Грыцкевіча, Міколу Купаву, Аляксандра Лагвінца (Беларусь), Яўгена Янчука (Польшча), Віктара Сулкоўскага (Расія), Зінаіду Клыгу (Эстонія), а таксама старшыню Рады Ніну Шыдлоўскую. Жадаём вам выдатнага здароўя, аптымізму, натхнёнаі працы, поспехаў ва ўсіх спраўах.

У студзені наступныя сябры Вялікай Рады адзначаюць юбілеі: 1 студзеня - Вольга Іпатава (Бела-

русь), 16 студзеня - Георгій Плашчынскі (Расія). Віншаем вас з юбілеямі і зычым здароўя, шчасці, дабраўбыту, узаемапаразумення з бліzkімі, плёну ў працы, здзяйснення ўсіх вашых планаў.

Управа
МГА "ЗБС" "Бацькаўшчына"

“БЕЛАРУСЬ” ЯДНАЕ ПАКАЛЕННІ

Сябры Нацыянальна-культурнай аўтаноміі “Беларусь” правялі 17 лістапада “Вечар трох пакаленняў”. Мерапрыемства адбылося ў Рэспубліканскім фіна-ўгорскім цэнтры горада Сыктывкар (Рэспубліка Комі).

Вечар быў арганізаваны з мэтай зблізіць беларусаў розных пакаленняў.

“На мерапрыемстве сабраліся прадстаўнікі трох пакаленняў, – распавядае старшыня НКА “Беларусь” Аркадзь Крупенька. – Людзі майго пакалення – гэта старэйшае пакаленне, нашыя дзеци – гэта сярэднє пакаленне і нашыя ўнуки. У цёплай сяброўскай атмасфэры мы ўзгадвалі, як праходзіла наша маладосьць, гады вучобы. Людзі старэйшага пакалення распавядалі пра складанасці, з якімі яны сутыкаліся падчас вайны. Я, да прыкладу, трэх гады не вучыўся, хтосьці працягваў вучыцца. Умовы тады былі жорсткія, галоўнае было выжыць. Распавядалі пра вучобу ў пасляваенны перыяд, многія школы згарэлі, падручнікаў фактычна не было, захаваліся падручнікі толькі ў старэйшых вучняў, адзін падручнік на дзесяць чалавек, і мы адзін да аднаго хадзілі. Потым была вучоба ў навучальных установах. Тады ў людзей было вялікае імкненне, каб атрымаць адукацию”.

Прадстаўнікі старэйшага пакален-

ня дапоўнілі свой распoved песнямі ваенага і пасляваенага перыяду. Сярэднє пакаленне спявала ўжо камсамольскія песні. “Тады ўжо ўмовы для жыцця лепшыя былі, – гаворыць Аркадзь Сцяпанавіч. – З’явілася больш магчымасцю: ездзілі ў студэнцкія атракти, у піянэрскія летнікі. А нашыя ўнуки ўжо зусім па-іншаму жывуць. Яны больш дасведчаныя, могуць ездзіць свабодна за мяжу, у тым ліку і на вучобу, маюць доступ да тэлебачання, інтэрнэту, сучасных тэхналогій”.

Па словах Аркадзя Сцяпанавіча, моладзь з вялікай цікавасцю слухала распovedы старэйшага пакалення. Са свайго боку маладыя людзі падрыхтавалі для вечарыны некалькі сучасных музычных нумароў. Вечарына ўсім спадабалася, таму сябры аўтаноміі “Беларусь” вырашылі не спыняцца на дасягнутым, а праводзіць подобныя сустэрэны розных пакаленняў у будучыні, а таксама ладзіць супольныя канцэрты, тэматычныя праграмы.

“Мы гэта дзеля нашай моладзі рабілі, дзеля іх далучэння да Беларушчыны. Падчас вечарыны мы таксама пра Беларусь гаварылі”, – адзначыў Аркадзь Сцяпанавіч.

У наступным годзе сябры нацыянальна-культурнай аўтаноміі

“Беларусь” плануюць зладзіць вандроўку ў Беларусь.

“Трэба нашай моладзі паказаць Беларусь, – гаворыць Аркадзь Крупенька. – А то мы толькі распавядаем, а яны ж ужо тут нарадзіліся, і ў Беларусі ніколі не былі”.

З мэтай захавання беларускай прысущасці ў Рэспубліцы Комі сябры нацыянальна-культурнай аўтаноміі “Беларусь” напярэдадні ўсерасійскага перапісу насельніцтва праводзілі тлумачальную працу ў Сыктывкарэ і ў рэгіональных аддзяленнях аўтаноміі з тым, каб як мага большая колькасць людзей падчас перапісу называла сябе беларусамі. Цяпер з нецярпеннем чакаюць вынікаў перапісу.

Сярод найбліжэйшых планаў аўтаноміі – правядзенне навагодняй вечарыны 24 снежня. “Збяром каля 40 чалавек, самых актыўных. Болей, на жаль, запрасіць не зможам, бо магчымасці памяшкання не дазваляюць”, – тлумачыць Аркадзь Сцяпанавіч.

Падчас вечарыны адбудзецаць святочны канцэрт, пасля якога за навагоднім сталом сябры аўтаноміі ўзгадаюць зробленое за год, падвядуць вынікі працы ды абмяркоўваюць планы на будучы год.

Інфармацыйны цэнтр
МГА “ЗБС “Бацькаўшчына”

У ПРАЗЕ АДБЫЛАСЯ ПЕРШАЯ ОН-ЛАЙН ПРЕЗЕНТАЦЫЯ БЕЛАРУСКАЙ КНІГІ

З 4 снежня чэшскую сталіцу можна правамоцна лічыць сталіцай беларускіх інавацый у сферы культуры. У гэты дзень у Празе адбылася прэзентацыя дэбютнай кнігі прозы Макса Шчура “Ліст, знайдзены на папялішчы”, якая ўбачыла свет ў выдавецтве “Белы крумкач”. Нетыповасць прэзентацыі ў тым, што праходзіла яна адначасна з удзелам публікі ў зале і віртуальнай публікі, якая заставалася на сувязі ў фармаце “скайп-канферэнцыі”. Ідэя такога новаўядзення ў тым, каб гуртаваць беларускую чытацьку аўдзіторию незалежна ад месца яе пражывання. Дзякуючы гэтаму, у пражскай прэзентацыі змагла, напрыклад, паўдзельніца чыніць вэйнікі вэйнікі выдадзенай кнігі і сталая супрацоўніца выдавецтва “Белы крумкач” Алена Сілівонік, якая жыве ў Мінску.

Макс Шчур – беларускі паэт, перакладчык, эсэіст. Народзіўся 4 снежня 1977 года ў Брэсце. Скончыў Мінскі лінгвістычны ўніверсітэт (1998). Ад 1998 жыве ў Празе.

Аўтар зборніка вершаў “Амфітэатар” (Прага-Гданьск, 1999), “Амальгама” (Мінск, 2010), зборніка апавяданняў “Ліст, знайдзены на папялішчы” (Познань, 2011), изэрагу літаратуразнаўчых эсэ. Ягоныя верши друкаваліся ў чэскіх, шведскіх і польскіх пераходах. Лаўрэат прэмii Янкі Юхнаўца за роман “Там, дзе нас няма” (2004). Перакладае з чэскай, іспанскай, англійскай мовай.

Пасля атрымання віншаванняў з нагоды выдання ўжо трэцій па ліку кнігі аўтара і дні трынццаці трэціх народзінаў, Макс Шчур прачытаў пару тэкстаў з новавыдадзенага зборніка і адказаў на некалькі пытанняў. У другой частцы вечарыны аўтар праспіваў шэраг уласных тэкстаў пад гітару. Скончылася прэзентацыя раздачай аўтографаў.

Заснавальнік і дырэктар выдавецтва “Белы Крумкач” Віталь

Воранаў паабяцаў у будучыні зрабіць такія акцыі звычайнай практыкай: “Як

Макс Шчур і Віталь Воранаў

віртуальны ўдзельнікі трансляцыі, так і арганізаторы палічылі гэты эксперымент удалым, таму ад свайго імя магу паабяцаць, што гэтае новаўядзенне станецца для майго выдавецтва звычайнай практыкай”.

Паводле інфармацыі Беларускага культурна-асветніцкага цэнтра

ў Познані.

Фота Вольгі Дудко

НА ПАДЛЯШШЫ ПАЎСТАНЕ ЦЭНТР АДУКАЦЫІ і ПРАМОЦЫІ БЕЛАРУСКАЙ КУЛЬТУРЫ

На стыку трох "беларускіх" гмінаў на Падляшшы - Ворля, Чыжы і Бельск Падляшскі, - у вёсцы Шчыты ствараецца Цэнтр адукцыі і прамоцыі беларускай культуры. Будынак для цэнтра быў набыты Звязам беларускай моладзі ў 2009 годзе. Пра першыя поспехі і планы на будучынню распавядае каардынатар праекту Ігар Лукашук.

- Як узнікла ідэя стварыць цэнтр?

- Ідэя узнікла некалькі гадоў таму. Мы заўважылі, што не хапае месца беларускага, паколькі да гэтага быў толькі Беларускі музей ў Гайнавіцы. Гэта адзіны такі беларускі ашпар. Але не было месца, дзе беларусы маглі б сустракацца надаўжэй, спыняцца з начлегамі, каб аб'ядноўваць нейкія свае ідэі. Нам спадабаўся будынак у Шчытах, на вёсцы, гэта будынак быў школы, і вырашылі пачаць намаганні, каб стварыць там цэнтр прамоцыі беларускай адукцыі і культуры, які служыў бы цэнтрам інтэграцыі беларускага асяроддзя, але таксама і цэнтрам прамоцыі культуры беларускай, у тым ліку і беларускай меншасці ў Польшчы.

- То бок гэта быў закінуты будынак, які нікому не належаў?

- Ён належаў управе гміны. Ён быў закінуты, зусім разбураны, ён стаяў шмат гадоў пусты. І нам удалося яго набыць па даволі нізкіх коштах.

- Як вядуцца працы па аднаўленні будынка? Хто дапамагае аднаўляць будынак?

- Зараз вядзеца рамонт, мы атрымалі даволі вялікія гранты ад Міністэрства ўнутраных спраў Польшчы, дэпартамента па нацменшасцях. Хаця, канешне, нам увесе час патрэбна і самім укладаць грошы, бо кожны, хто дае грошы, патрабуе, каб 10 ці 20% кошту ўносілася самой арганізацыяй-ініцыятарам. Гэта ўжо другая датацыйя. Першая была ў 2009 годзе, тады мы набылі будынак, падрыхтавалі дакументацыю, правялі працы па кансервацыі будынка. А зараз вядзеца першы этап адаптацыі і рамонту будынка. Яшчэ перад намі шмат працы, паколькі гэта першы этап. Мы думаем, што на трох этапах, можа, і не скончыцца. Плануем у хуткім часе адчыніць ніз, каб ужо пачаць нейкую дзейнасць, каб будынак не чакаў канца рамонту, а ўжо можна было там нейкія ініцыятывы зэклізаваць.

- А якія там залы размешчаны?

- Залы невялікія. Перш за ўсё мы хочам арганізаваць маладзёжныя беларускія лагеры, сустракаць беларусаў з Польшчы, з Літвы, з Еўропы, з усяго

Будучы Цэнтр адукцыі і прамоцыі беларускай культуры ў Шчытах

свету і з Беларусі, каб пазнаваць сябе, паколькі мы самі заўважылі, што ведаём толькі беларусаў з Беласточчыны і не маем ніякіх контактаў з іншых краінаў і таксама і з Беларусі. Мы па-бачылі, што ёсьць такая праблема і яе трэба неяк развязаць. Таксама цэнтр мае служыць мясцовым жыхарам як клуб, як месца, дзе яны маглі б сустракацца і рэалізаваць нейкія свае патрэбы лакальнага. Наступная мэта цэнтру - гэта презентацыя і прамоцыя беларускай культуры, пра што я ўжо гаварыў, самім беларусам з Беласточчыны, а таксама палікам, паколькі няма такога месца, дзе можна атрымаць поўную інфармацыю па беларускай меншасці ў Польшчы. Мы спадзяемся, што наш цэнтр гэтую нішу запоўніць.

- Што тычыцца летнікаў, вы плануеце размяшчаць іх узельнікаў у самім будынку?

- Так, але гэта ў будучыні. Трэба яшчэ прыстасаваць для гэтага начлежныя памяшканні. Пакуль што з гэтым ёсьць цяжкасці. Месца там няшмат, але маем магчымасць разбудовы. Пляц вельмі вялікі, большы за гектар. Можам сапраўды ў будучыні стварыць такое месца, дзе можна будзе прымамаць 50 ці 70 асобаў, каб можна было рабіць сур'ёзныя сустэречы ў вялікім маштабе.

- Ці ёсьць там нейкая бібліятэка ці экспазіція?

- Так. Мы хочам паказваць гісторыю, культуру і сучаснасць беларускай меншасці, паколькі таксама ў Польшчы яшчэ такога няма. Гэта экспазіція будзе пастаянна там знаходзіцца, так што кожны, хто захоча нешта даведацца пра беларускую меншасць у Польшчы, будзе мець такую магчымасць. Таксама хочам арганізаваць тое, што ў

перакладзе з польскай мовы называецца "зялёныя школы". Там заняткі адбываюцца па-за школай, вучні могуць прыехаць на дзень-два-три і вывучаць нейкую праблематыку канкрэтную. Мы хочам стварыць такую школу для школьнікаў з рэгіёнаў і з усёй Польшчы, якія зацікаўлены шматкультурнасцю ці культурай нацыянальных меншасцяў. Мы хочам менавіта ў нас зрабіць магчымасць вывучаць гэтыя праблемы. Хаця будынак пакуль у паразбураным стане, але ўжо там фактычна адбываўся канцэрт у рамках фестывалю Падляшскага і палескага фальклору "Там па маёвуй росі" і презентацыя выставы "Падляшша невядомае", якая была падрыхтавана Звязам беларускай моладзі. Так што ўжо штосьці пачалі і будзем імкнунца раскручваць нашу дзейнасць.

- Што, на ваш погляд, трэба зрабіць, каб выклікаць цікавасць да беларускага?

- Мы імкнемся гэта зрабіць. Імкнемся паказваць сучасную беларускасць, увесе час ваюем са стэрэатыпам, што беларуская культура - гэта вясковая культура. Мы арганізуем фестывалі. У нас на Беласточчыне адбываюцца два цікавыя фестывалі: "Басовішча", якога няма нідзе ў свеце, і "Бардаўская восень", таксама досьць вялікі фестываль. Мы стараемся дайсці да маладога пакалення, яго перавыхаваць, паказаць абсалютна новую, іншую беларускасць, чым беларускасць пакалення іх бацькоў.

- Дзякую за размову!

Жадаючыя даведацца болей пра Цэнтр адукцыі і прамоцыі беларускай культуры і аказаць падтрымку ў рэалізацыі гэтага праекту могуць знайсці неабходную інфармацыю на сایце szczyty.sonca.org.

Гутарыла Таццяна Печанко,
прэс-сакратар
МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"

З 2011-ГА ГОДА Ў КІШЫНЁВЕ ПАЧНЕ ПРАЦАВАЦЬ БЕЛАРУСКАЯ ШКОЛА

Пачынаючы са студзеня 2011 года ў Кішынёве пачне праца від нядзельная школа па вывучэнні беларускай мовы, культуры і гісторыі Беларусі. Пра гэта паведаміў старшыня Рады Беларускай суполкі ў Рэспубліцы Малдова Юры Статкевіч. Паводле яго словаў, арганізацыйная праца па адкрыцці школы вялася ўвесе 2010 год.

“На пасяджэнні Рады суполкі 6 снежня 2010 года падвяліся вынікі гэтай працы, зацвердзілі выкладчыкаў – Вайняровіч (Мазур) Ганну і Кухалюк Кацярыну. Плануецца, што ў школе будуць навучацца 15–20 вучняў. Гэта будуць школьнікі са старэйшых класаў, але таксама будуць праходзіць заняткі і для дарослых. У школе плануецца знаёміць слухачоў і з народнымі тра-

дыцымі, і з культурнымі здабыткамі Беларусі. У снежні закрыем канчаткова пытанні па памяшканні, дзе будуць праходзіць заняткі, і зацвердзім праграмы заняткаў”, – распавёў Юры Статкевіч.

Таксама сп. Статкевіч паведаміў, што 6 снежня ў суполцы адбылася літаратурная вечарына, прысвечаная 80-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Карапакевіча. Падчас імпрэзы сябры суполкі зачытвалі ўрыўкі з твораў Карапакевіча. Мастак Вячаслаў Ігнаценка выступіў з дакладам пра творчасць Уладзіміра Карапакевіча. Са сваімі вершамі выступілі паэты беларускай суполкі: Мікалай Шляпо, Іван Рахуба, Вера Сугак.

Інфармацыйны цэнтр МГА “ЗБС “Бацькаўшчына”

У ВІЛЬНІ АДКРЫЛІ ВЫСТАВУ БЕЛАРУСКАГА МАСТАЦТВА

Выстава з правакацыйнай адначасова інтрыгуючай называй “Дзверы адчыняюцца? Беларускае мастацтва сёння” адкрылася ў Цэнтры Сучаснага Мастацтва ў Вільні. Гэта першая презентацыя беларускіх мастакоў у Літве і, мабыць, першая падзея беларускага мастацтва такога маштабу, ад самых дзевяностых.

У экспазіцыю ўвайшлі працы як мастакоў з Беларусі, так і беларускіх творцаў з замежжа.

Куратарам выставы выступіў супрацоўнік Цэнтра Сучаснага Мастацтва ў Вільні Кястуціс Куйзінас. Гэта быў яго першы досвед працы менавіта з беларускім мастацтвам, але сапраўды годны: падбіраючы матэрыял для будучай выставы, ён не звяртаў увагу ні на ўзрост мастакоў, ні на іх папулярнасць. Як вынік, у праекце апынулася шмат маладых, яшчэ невядомых шырокай аўдыторыі, але цікавых і арыгінальных творцаў.

Паводле “Еўрападыё”

У АМЕРИКАНСКАЙ ЭНЦЫКЛАПЕДІІ НАПІСАЛИ ПРА АСАБЛІВАСЦІ БЕЛАРУСКАЙ ПРЫСУТНАСЦІ Ў Нью-Ёрку

Пабачыла свет другое выданне “Энцыклапедыі горада Нью-Ёрка” (The Encyclopedia of New York City) пад рэдакцыяй прафесара Кенета Т. Джэксана, дзе апублікованы артыкул, прысвечаны беларусам. Традыцыйна, у Энцыклапедыі распавядаецца пра гісторыю горада, яго адміністрацыйныя адзінкі, а таксама тыя нацыянальнасці, прадстаўнікі якіх тут жывуць.

Аўтарам артыкулу, у якім ідзе гаворка пра асаблівасці беларускай прысутнасці ў Нью-Ёрку, з'яўляецца вядомы беларускі эмігрантазнаўца, супрацоўнік Нью-Ёркскай публічнай бібліятэкі Лявона Юрэвіча. Ён працягвае традыцыю рэпрэзентацыі беларусаў у амерыканскіх

даведніках, запачаткованую прадстаўнікамі паваеннай беларускай эміграцыі. Так, у першым выданні “Энцыклапедыі горада Нью-Ёрка”, што пабачыла свет у 1995 г., аўтарам артыкулу пра беларусаў быў д-р Вітаўт Кіпель.

Варты адзначыць, што текст Лявона Юрэвіча для нью-ёркскай энцыклапедыі – гэта ўжо другі артыкул аўтара, апублікованы ў амерыканскім выданні. Першы быў прысвечаны гісторыі беларускіх бібліятэк і апублікованы ў Энцыклапедыі бібліятэк і інфармацыйных навук (The Encyclopedia of Library and Information Sciences), якая ад 2004 г. пабачыла ўжо тры выданні.

Наталля Гардзіенка

IN MEMORIAM

АЛЯКСЕЙ МІКЛАШЭВІЧ (1923-2010)

Аляксей Міклашэвіч з сынамі Робертом і Рычардам. Лондан, 1958 г.

хочъ вады напісі – высокі, стройны й на здымках амаль волат сярод акружальных яго дробных, нармальных людзей. Аляксей, кудою ні праходзіла іх армія, усюды лёгка вывучаў мовы й размаўляў па-італьянску, панямецку й дасканала ведаў ангельскую мову. Мне было радасна з того, што хочъ ён адзіны выжыў з гэтае вайны. Род наш, Богу дзякаваць, не загінуў”.

Аляксей Міклашэвіч быў двойчы жанаты. У двух шлюбах меў сямёра дзяяцей – шасцёра сыноў і дачку.

“Радыё Свабода”

***

Управа Згуртавання беларусаў свету “Бацькаўшчына” выказвае шчырыя спачуванні родным Аляксеем Міклашэвічу ў сувязі з цяжкай стратай.

БЕЛАРУСКАЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ ВЫДАЛА КНІГУ “БЕЛАРУСКАЕ ЗАМЕЖЖА”

У выдавецтве “Беларуская энцыклапедыя Петруся Броўкі” пабачыла свет кніга “Беларускае замежжа / Белорусское зарубежье”. Прэзентацыя выдання пройшла 3 снежня ў Нацыянальной бібліятэцы Беларусі.

Аўтарскі калектыв у складзе больш як 20 чалавек працаў над кнігай каля 2 гадоў.

Складальнік кнігі і аўтар шэрагу тэкстаў – намесніца начальніка ўпраўлення сацыяльно-культурнай сферы апарату Савета міністраў, кандыдат гістарычных навук Наталля Голубева.

Па словам Наталлі Голубевай, гэтая кніга ёсць спробай узнавіць гісторыю беларускага замежжа, сабраць разам інфармацыю, якая маецца на сённяшні дзень па суічыніках, якія пакінулі свою гістарычную радзіму і рассяліліся па розных краінах.

“Прыйшоў час збіраць камяні, – сказала сп-ня Голубева. – Мы звязраемся да ўсіх, хто мае хоць якія дакументы, матэрыялы для таго, каб гэтая кніга стала асновай для таго, каб мы папоўнілі свае веды пра гісторыю беларускага замежжа”.

Відавочна, “час збіраць камяні” прыйшоў ужо даўно. Недарэмна Згуртаванне беларусаў свету “Бацькаўшчына” яшчэ ў 2004 годзе заснавала спецыяльнную кніжную серню, прысвечаную беларускай дыяспары – “Бібліятэка Бацькаўшчыны” – і да сённяшняга дня паспела выдаць ужо 19 кніг. Але ж ініцыятыву па выданні кнігі “Беларускае замежжа” нельга не вітаць, тым больш што 480-старонкавы фаліант у цвёрдай вокладцы, прыгожа аформлены, сапраўды прыемна трymаць у руках.

Выдадзеная Беларускай энцыклапедыяй кніга двухмоўная: кожная старонка падзелена на дзве паловы, адна з іх беларускамоўная, другая – рускамоўная. Шчыра кажучы, чытаць такія старонкі крыху нязвыклы, але тое зроблена, па словах выдаўцоў, з надзеяй прывабіць замежных чытачоў. Ад-

нак, падаецца, другой мовай у такім выданні ўсё-ткі лепш было б абраць англійскую, што якраз значна пашырыла б колькасць чытачоў ва ўсім свеце.

“Кніга знойдзе сваё належнае месца не толькі ў нацыянальным кнігавыданні, але ў сусветным кнігавыданні. Яна будзе вельмі запатрабаваная на нашых шматлікіх міжнародных кніжных імпрэзах. Мы штогод удзельнічаем у такіх выставах, і нам не хапае менавіта кніг такога кшталту, каб праз кнігу паказваць багацце нашай Беларусі, нашай роднай краіны”, – адзначыла падчас прэзентацыі першая намесніца міністра інфармацыі Беларусі Лілія Ананіч.

Сярод аўтараў выдання – сабры Вялікай Рады Згуртавання беларусаў свету “Бацькаўшчына”, навукоўцы, чые кнігі выходзілі ў серыі “Бібліятэка Бацькаўшчыны”. Гэта Наталля Гардзіенка, якая напісала для выдання артыкулы пра беларусаў у Аўстраліі, ды беларусаў у Вялікабрытаніі, Алех Гардзіенка (артыкул пра беларусаў у ЗША), Лівон Юрэвіч (артыкул пра беларусаў у Канадзе), Сяргей Шабельцаў (артыкул пра беларусаў у Аргенціне), Аляксей Каўка (артыкул “Беларусы ў Маскве”), Мікола Нікалаеў (артыкул “Беларусы ў Санкт-Пецярбургу”).

Акрамя вышэйназваных, у кнізе змешчаныя артыкулы пра беларусаў у Казахстане, Польшчы, Украіне, Малдове, балтыйскіх краінах, выхадцаў з Беларусі ў Ізраілі, а таксама агульныя артыкулы па гісторыі беларускай дыяспары, пра дачыненні дыяспары з беларускай дзяржавай, унёсак беларусаў і выхадцаў з Беларусі ў развіццё сусветнай навукі і культуры.

Безумоўна, карысным для наўкоўцаў будзе раздзел кнігі, у якім даеца аналітычны агляд дакументаў па тэмэ выдання, якія захоўваюцца ў архівах Беларусі.

Інфармацыйны цэнтр
МГА “ЗБС “Бацькаўшчына”

БЕЛАРУСКІ КАЛЯНДАР ПАМЯТНЫХ ДАТ НА СТУДЗЕНЬ 2011 ГОДА

1 студзеня – 150 гадоў таму, у 1861-м, нарадзіўся Яўхім Карскі (1861 – 1931), беларускі філолаг-славіст, заснавальнік беларускага мовазнаўства і літаратуразнаўства, этнограф, палеограф, фалькларыст, акадэмік Пецярбургскай акадэміі навук.

2 студзеня – 25 гадоў таму, у 1986-м, памёр Уладзімір Тарасевіч (1921 – 1986), рэлігійны і грамадскі дзеяч эміграцыі ў ЗША.

7 студзеня – Каляды (Раство Хрыстова) па праваслаўным (юльянскім) календары.

7 студзеня – 115 гадоў таму, у 1896-м, нарадзіўся Яўхім Кіпель (1896 – 1969), грамадска-палітычны дзеяч, дзеяч эміграцыі ў Нямеччыне і ЗША.

7 студзеня – 90 гадоў таму, у 1921-м, нарадзіўся Яўген Кавалеўскі (1921 – 1963), драматург, культурны дзеяч, дзеяч эміграцыі ў Нямеччыне і Францыі.

7 студзеня – 20 гадоў таму, у 1991-м, памёр Кандрат Крапіва (сапр. Атраховіч) (1896 – 1991), драматург, павет, мовазнавец.

8 студзеня – 100 гадоў таму, у 1911-м, нарадзіўся Уладзімір Дудзіцкі (1911 – пасля 1976), пісьменнік, журналіст, дзеяч эміграцыі ў Нямеччыне, Венесуэле і ЗША.

8 студзеня – 75 гадоў таму, у 1936-м, нарадзіўся Генадзь Каханоўскі (1936 – 1994), гісторык, літаратуразнаўца.

11 студзеня – 15 гадоў таму, у 1996-м, у Вільні ўстаноўлена памятная дошка Вацлаву Ластоўскаму.

12 студзеня – 105 гадоў таму, у 1906-м, нарадзіўся Язэп Малецкі (1906 – 1982), грамадскі дзеяч, публіцыст, мемуарыст, дзеяч эміграцыі ў Аўстраліі.

12 студзеня – 70 гадоў таму, у 1941-м, нарадзіўся Уладзімір Мулявін (1941 – 2003), артыст эстрады, кампазітар, заслужаны дзеяч культуры Польшчы, народны артыст Беларусі, народны артыст СССР.

15 студзеня – 75 гадоў таму, у 1936-м, нарадзіўся Янка Сіпакоў, пісьменнік, заслужаны дзеяч культуры Беларусі.

16 студзеня – 45 гадоў таму, у 1966-м, у Таронта створаны Каардынацыйны Камітэт Беларусаў Канады: увайшлі Згуртаванне Беларусаў Канады, Беларускае Нацыянальнае Аб'яднанне, Беларуская Самапомча.

19 студзеня – 85 гадоў таму, у 1926-м, нарадзіўся Віктар Сянкевіч, грамадскі дзеяч, гісторык, журналіст, дзеяч эміграцыі ў Іспаніі, Вялікабрытаніі і ЗША.

30 студзеня – 90 гадоў таму, у 1921-м, нарадзіўся Іван Шамякін (1921 – 2004), народны пісьменнік Беларусі.

Беларусы ў свеце

№12 (106), снежань 2010

Інфармацыйны бюлетэнь
МГА “ЗБС “Бацькаўшчына”.
Распаўсюджваецца на правах
унутранай дакументацыі.

Меркаванні аўтараў могуць не супадаць з думкай рэдакцыі.

Падрыхтоўка матэрыялаў і
вёрстка – Т. Печанко
Адказныя за нумар –
Н. Шыдлоўская, А. Макоўская
Наклад 250 асобнікаў

Адрас рэдакцыі:

вул. Рэвалюцыйная, 15, г. Мінск 220030,
Рэспубліка Беларусь
www.zbsb.org
zbsb@tut.by

тэл./факс (+375 17) 200-70-27